



România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Sîntem îndreptățiți să privim cu încredere perspectivele evoluției vieții internaționale. Creșterea continuă a forțelor păcii este o lege a epocii contemporane. În lupta între forțele păcii și ale războiului, victoria va fi de partea forțelor păcii!

(Din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej).

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O. N. U. și la activitatea delegației R. P. Romîne

Sesiunea O. N. U. — eveniment de seamă al vieții internaționale

Dragi tovarăși,

Reîntoarsă în patrie, delegația Republicii Populare Romîne la lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite consideră de datoria sa să prezinte o dare de seamă asupra lucrărilor acestei sesiuni, de excepțională însemnătate pentru viața internațională, precum și asupra activității desfășurate de către delegația noastră.

Am traversat Oceanul Atlantic împreună cu șeful guvernului sovietic, Nikita Sergheevici Hrușciov, și cu alți reprezentanți ai țărilor socialiste, pentru a participa la lucrările Organizației Națiunilor Unite, purtînd mereu în conștiința noastră sentimentul înaltei răspunderi pentru îndeplinirea mandatului dat de popor — de a aduce o contribuție activă la rezolvarea problemelor arzătoare ale vieții internaționale și, în primul rînd, la întărirea păcii în lume.

După cum știți, ca răspuns la inițiativa Uniunii Sovietice privind reprezentarea statelor la cel mai înalt nivel, la lucrările sesiunii au participat șefi de state și de guverne, oameni de stat de frunte din peste 30 de țări. Aceasta l-a determinat și pe conducătorii acelor state care au avut o poziție negativă față de inițiativa sovietică să-și reconsidere poziția și să-și facă apariția la tribuna Organizației.

CEA DE-A XV-A SEȘIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O. N. U. A FOST ASTFEL, CEA MAI LARGĂ ȘI MAI REPREZENTATIVĂ ÎN ÎNTREAGA ÎNTREAGĂ LUME. ÎNALȚ DE PINA ACUM, REPREZENTAREA STATELOR DE CĂTRE FACTORII INVESTIȚII CU CEA MAI MARE RĂSPUNDERE SE ÎMPUNE CA O NECESITATE ȘI PE VIITOR, ÎN INTERESUL CREȘTERII ROLULUI O. N. U., ÎMBUNĂȚIRII ACTIVITĂȚII SALE ȘI ABRORDĂRII PROBLEMELOR CU CEA MAI MARE COMPETENȚĂ ȘI EFICACITATE.

Datorită caracterului alt de reprezentativ al participării statelor, cit și importanței covârșitoare a problemelor abordate, spiritului viu, combativ, imprimat dezbaterilor de reprezentanții țărilor socialiste și ai altor țări iubitoare de pace, lucrările sesiunii au avut un uriaș răsunet internațional.

Este meritul țărilor socialiste că, deîntîlnind ferm în mișcările lor inițiative, au determinat concentrarea dezbaterilor asupra celor mai vitale probleme ale vieții internaționale contemporane — dezarmarea generală și totală, ca mijloc sigur de înlăturare a războiului din viața societății; lichidarea rămășițelor sistemului colonial, împusă de înseși cerințele dezvoltării omenirii pe calea civilizației și progresului; depunerea asigurare a universalității O. N. U. și îmbunătățirea structurii organelor sale, corespunzător schimbărilor survenite în lume.

Trebuie subliniat că aceste probleme ridicate de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, ca și propunerile prezentate de ele s-au aflat tot timpul în centrul dezbaterilor sesiunii, au polarizat atenția opiniei publice mondiale. Ele au stîrnit un ecou imens, au fost susținute de numeroase delegații, s-au impus ca obiective de luptă mobilizatoare pentru toate popoarele lumii.

ACEASTA A ÎNSEMNAT, TOVARĂȘI, UN IMPORTANT CISTIG POLITIC ȘI MORAL AL ȚĂRILOR SOCIALISTE, AL TUTUROR FORȚELOR PĂCII!

Exponenții cei mai autorizați ai popoarelor țărilor socialiste și ai guvernelor lor, ca militanți comunisti, conștienți de răspunderea ce le incumbă în lupta pentru apărarea păcii, și-au spus cuvîntul cu fermitate și înaltă principialitate, au combătut cu vigoare politica agresivă a imperialismului, au dezvăluit cine sînt vinovați de cursa înarmărilor și de încordarea internațională, au demascat pe adepții robiciei coloniale, au arătat căile soluționării problemelor internaționale litigioase.

În mod deosebit trebuie subliniat influența imensă pe care a exercitat-o activitatea delegației Uniunii Sovietice, condusă cu inepuizabilă energie de tovarășul Hrușciov. Cuvîntările sale au expus cu o mare claritate și forță de convingere ideile nobile care călăuzesc întreaga activitate a statelor lagărului socialist. Intervensiunile sale, precum și ale celorlalți reprezentanți ai țărilor socialiste au adus în înălțimi O. N. U.-ului suflul unei diplomații noi, care nu se ascunde de popoare, ci se desfășoară în văzul acestora, tocmai pentru că răspunde intereselor lor vi-

tale, abordează deschis problemele de importanță fundamentală pentru omenii muncii din întreaga lume și îi cheamă să-și aducă contribuția hotărîtoare la rezolvarea lor.

Prezența conducătorilor țărilor socialiste, activitatea lor, preocupările lor constructive, sincere și chibzuite au făcut ca în numeroase țări ale lumii poziția statelor socialiste în problemele de bază ale vieții internaționale să fie mai bine înțeleasă, să găsească o tot mai largă aprobare și să se bucure de tot mai mult sprijin. În întreaga desfășurare a lucrărilor sesiunii s-a resimțit puternic marea forță pe care o constituie unitatea de nezdruccinat a țărilor socialiste, poziția lor unitară în toate problemele, izvorînd din comunitatea intereselor și telurilor, din înțelegerea marxist-leninistă a fenomenelor vieții internaționale. MANIFESTAREA ACESTEI ÎMPRESIONANTE UNITĂȚI A CONTRIBUIT ÎNTR-O MASURĂ ÎNSEMNATĂ LA CREȘTEREA PRESTIGIULUI ȚĂRILOR SOCIALISTE, AL ÎNTREGULUI LAGĂR SOCIALIST, LA SPORIREA PUTERII DE ATRACȚIE A POLITICII SALE.

Este semnificativ în această privință că în lupta electorală ce se duce în prezent în S.U.A. pentru alegerile prezidențiale, unul din subiectele principale îl constituie problema creșterii autorității țărilor socialiste, în contrast cu scăderea „ingrijorătoare” a prestigiului S.U.A. Recent un organ specializat al administrației S.U.A. a efectuat un sondaj privind situația prestigiului american în lume, iar rezultatele sondajului au fost atât de defavorabile, încît Departamentul de Stat, din în-sărcinarea căruia a fost efectuat, încearcă să păstreze asupra lui cel mai desăvîrșit secret.

Prestigiul și autoritatea internațională nu depind însă de nici un fel de rețete magice, ele nu pot fi cucerite oprită abilitate ar desfășura politicieni sau diplomați americani pentru a masca prin fraze frumoase esența reală a politicii lor. În epoca noastră, epoca unei puternice creșteri a conștiinței și activității celor mai largi mase din întreaga lume, popoarele nu pot fi amăgite cu declarații de intenții, goale de conținut; ele cer fapte, acte concrete care să contribuie la reducerea încordării internaționale și salvaguardarea păcii. Pe aprobarea și sprijinul opiniei publice poate conta numai cine ține seama de aspirațiile și interesele popoarelor, de năzuința lor fierbinte de pace — și nu cine le înalcă, nu cine se cramponează de politica războiului rece, împingînd omenirea la marginea prăpăstii războiului și apărînd rîndurile perimate ale trecutului. Chiar un număr de oameni politici proeminenți din lumea capitalistă recunosc că de aci izvorăște „criza de prestigiu” a S.U.A.

O altă caracteristică a actualei sesiuni O. N. U. a fost aceea că pentru prima oară în istorie s-a făcut auzit glasul noller state apărute pe ruinele fostelor imperii coloniale, glasul popoarelor care și-au cucerit de curînd independența și sînt dornice s-o consolideze, să se dezvolte din punct de vedere economic, social și cultural. Sesiunea Adunării Generale a O. N. U. a demonstrat cu o deosebită putere creșterea rolului internațional al statelor afro-asiatice care duc o politică de neutralitate și coexistență pașnică, neaderînd la blocurile militare și refuzînd să-și pună la dispoziție teritoriul național pentru baze militare străine.

În mod evident, manifestarea acestor state de la tribuna O. N. U. n-a fost cituși de puțin pe placul puterilor imperialiste. Reprezentanții celor mai importante state noi din Asia și Africa s-au ridicat energic împotriva politicii agresive, războinice și de înrobire a popoarelor, au cerut cu hotărîre promovarea unor relații de pace și colaborare internațională. Poate niciodată colonialiștii, dușmanii libertății și independenței popoarelor, n-au avut de ascultat a tîtea adevăruri amare ca la actuala sesiune a O. N. U.!

S-a putut vedea în mod viu unul din rezultatele mărețului proces de eliberare națională — transformarea fostelor popoare coloniale dintr-o rezervă a imperialismului într-o forță activă de luptă pentru pace.

Salutînd în mod sincer și cu toată căldura afirmarea statelor care s-au eliberat de robia colonială, reprezentanții țărilor socialiste au subliniat marea însemnătate pe care o acordă

rolului acestor state în apărarea păcii în rezolvarea problemelor vitale ale omenirii.

Este îmbucurător că aceste state s-au situat pe poziții apropiate de ale țărilor socialiste în numeroase probleme fundamentale supuse discuției, — pe pozițiile promovării coexistenței pașnice, soluționării diferendelor prin tratative, lichidării imediate a rămășițelor sistemului colonial, restabilirii drepturilor legitime ale Chinei Populare în O. N. U. și altele. Reprezentanții acestor state au făcut o serie de propuneri constructive în legătură cu problemele de pe ordinea de zi a sesiunii.

Sîntem convinși că politica internațională a țărilor socialiste va găsi o tot mai largă înțelegere în rîndul statelor afro-asiatice. În aceste state se acordă o înaltă prețuire poziției țărilor socialiste care luptă cu consecvență împotriva înrobirii coloniale ca și a oricăror forme de infiltrare a noului colonialism, își manifestă activ solidaritatea

cu mișcarea de eliberare națională, le acordă ajutor, fără condiții politice și fără imixțiuni în treburile lor interne, sprijină în mod hotărît surveranitatea lor împotriva oricăror tentative ale puterilor imperialiste, împotriva încercărilor acestora de a le atrage în războiul rece și a crea pe teritoriul lor focare de neliniște. Poziția noastră de apărare fermă a păcii răspunde într-o măsură cu atât mai mare intereselor acestor state, cu cît ele, năzuind spre lichidarea cît mai grabnică a dezastrușoarei moșteniri lăsate de dominația colonială sînt profund interesate în asigurarea condițiilor

de pace necesare progresului lor economic.

SE POATE DE ACEEA APRECIA CĂ EXISTA PERSPECTIVE CERTE PENTRU LARGIREA ȘI CONSOLIDAREA UNITĂȚII DE LUPȚĂ A ÎNTREGULUI FRONT AL PĂCII.

Desigur, mergînd la O. N. U. noi nu ne-am legănat în iluzii, am știut

că mîrilor, se dedau la provocări și acte agresive, încearcă să mențină alte popoare în stare de dependență politică și economică.

S-a vădit din nou că este necesară o luptă intensă, neobosită și vigilență dusă de toate forțele păcii, de toate popoarele, mobilizarea hotărîtă a opiniei publice internaționale pentru a impune cerurilor a-gresive calea dezarmării și asigurării unei păci trainice în lume.

Totodată, lucrările sesiunii O. N. U. au reflectat, într-o măsură cu mult mai pronunțată față de trecut, schimbările petrecute în lume, profundele procese transformatoare care au loc în societatea contemporană. Ele au demonstrat marele adevăr al timpurilor noastre — influența determinantă exercitată de lagărul socialist, de forțele mondiale ale păcii asupra evoluției vieții internaționale, cît și faptul că astăzi puterile imperialiste nu mai pot dispune ca altă dată, după bunul lor plac, de soarta popoarelor.

ASTFEL, ACTUALA SEȘIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O. N. U. A DAT UN IMPULS CREȘTERII FORTELOR CARE LUPȚĂ PENTRU PACE ȘI A CONTRIBUIT LA ÎNTĂRIREA CONTINUTULUI A ACESTORA, ZDRUNCINÎND POZITIILE CERCURILOR IMPERIALISTE ÎNTR-UN ȘIR DE PROBLEME ESENȚIALE ȘI ADÎNCIND CRIZA POLITICĂ AGRESIVĂ, DE PE POZIȚII DE FORȚĂ.

PRIN ACEASTA, LUCRĂRILE SEȘIUNII AU CONSTITUIT UN EVENIMENT DE SEAMĂ ÎN MAREA LUPȚĂ PENTRU STATORNICIREA UNEI PĂCI TRAINICE ÎN LUMEA ÎNTREGĂ, PENTRU TRIUMFUL IDEII DE LIBERTATE, EGALITATE ȘI ÎNDEPENDENȚĂ A TUTUROR POPOARELOR LUMII. (Aplauze).

Dezarmarea — problema cea mai arzătoare pentru omenire

Tovarăși,

Dintre problemele dezbătute la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, aceea care prezintă cea mai arzătoare importanță pentru omenire este incontestabil problema dezarmării generale și totale.

Pe bună dreptate dezarmarea este

apreciată ca problema-cheie a întregii vieți internaționale, căci de rezolvarea ei depinde într-o măsură covârșitoare evoluția ulterioară a relațiilor dintre state și grupe de state, depinde însăși prevenirea calamităților unui nou război.

Va continua cursa nebunească a înarmărilor și îndeosebi a celor nu-

cleare, cu înrobirea de uriașe mij-

loace materiale, va continua politica cercurilor agresive de împinzire a lumii cu baze militare, politica războiului rece, generatoare de grave primejdii pentru pacea lumii? Sau popoarele care se ridică la luptă activă pentru apărarea păcii vor stăvilii acest curs al lucrurilor și vor impune înfăptuirea dezarmării generale și totale, creînd

astfel baza cea mai sigură pentru salvarea omenirii de un război nuclear? Acesta este fondul luptei ce se dă în lume în jurul problemei dezarmării generale și totale; de aci necesitatea imperioasă și însemnătatea imensă a rezolvării acestor probleme pentru destinele tuturor popoarelor.

Cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale sînt astăzi profund îngrijorate de încordarea internațională existentă, înțeleg urmările dezastrușoare pentru toate țările ale unui război nuclear și își dau tot mai bine seama de pericolul pe care îl reprezintă stocurile mereu mai mari de arme nucleare, inspirată de militanții, de virfurile capitalului monopolist, de reacțiunea imperialistă.

Nu este exagerat să spunem că această îngrijorare crescîndă se manifestă tot mai evident în starea de spirit a celor mai largi pățuri și categorii sociale din țările capitaliste, cuprindînd oameni de cele mai felurite convingeri politice sau concepții filozofice; ea este exprimată, așa cum am putut constata în S.U.A., de americanul simplu, de rînd, ca și de reprezentanții diferitelor cercuri ale opiniei publice, de majoritatea poporului american.

Desigur, nici unul dintre ei nu s-a pronunțat pe față de la tribuna Organizației Națiunilor Unite împotriva dezarmării — au trecut vremurile cînd un asemenea lucru mai era cu puțință fără riscul opozițiilor categorice din partea întregii opinii publice internaționale.

Dar, dacă lăsam la o parte declarațiile lor verbale, faptele arată că reprezentanții S.U.A. și aliații lor nu numai că s-au ridicat împotriva programului de dezarmare cuprinzător și precis prezentat de țările socialiste — dar nici n-au prezentat un program propriu pentru realizarea dezarmării.

Înainte de începerea sesiunii se puteau auzi din rîndurile reprezentanților țărilor N.A.T.O. reproșuri că statele socialiste s-ar fi retras din Comitetul celor zece tocmai în momentul cînd ei se pregăteau să prezinte noi propuneri de dezarmare. Dar dacă, așa cum afirmam aceștia, statele occidentale aveau asemenea propuneri — cine i-a împiedicat să le prezinte în fața Adunării Generale, de ce nu și-au expus propunerile în cadrul acestui for internațional?

În preajma cuvîntării președintelui Eisenhower la O. N. U., organele de presă capitaliste vesteau cu litere mari că președintele ar intenționa să prezinte Națiunilor Unite un nou „plan de dezarmare”. Dar după pronunțarea discursului pînă la numeroase ziare burgheze din diferite țări ale lumii au calificat ca „dezamăgitoare” această cuvîntare a cărei țază principală în materie de dezarmare era controlul asupra înarmărilor, pe pămînt și în spațiul cosmic, „dacă vrem — potrivit expresiei președintelui, — ca civilizația să supraviețuiască”.

Acest prețins „plan nou” n-a însemnat decît simpla reeditare a

(Continuare în pag. 2-a)

Adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară

Miercuri după-amiază în sala Palatului R.P. Romîne a avut loc o mare adunare a reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară, în cadrul căreia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U., a făcut o amplă dare de seamă asupra lucrărilor sesiunii și activității delegației R. P. Romîne la această sesiune.

Au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, primii secretari și secretari ai comitetelor regionale și ai unor comitete orașenești și raionale de partid, președinții comitetelor executive ale statelor populare regionale, președinții consiliilor regionale ale sindicatelor, directori și secretari ai comitetelor de partid din mari întreprinderi din întreaga țară, muncitori fruntași, academicieni și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, ziaristi romîni și corespondenți ai presei străine.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic. La sosirea în sală, conducătorii

partidului și statului au fost primiți cu puternice ovatii și urale.

La masa președintelui au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioros, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leonin Sălăjan, Ștefan Voitec, Alexandru Bălădeanu, Mihail Ralea, Atanase Joja, Elena Lascu, Virgil Trofin, Maria Rosetti.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Întîmpinat cu entuziasm de întreaga adunare a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Expunerea sa a fost subliniată în repetate rînduri de vii și puternice aplauze.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a dat apoi citire unei moțiuni pe care adunarea a adoptat-o prin aclamații.

Minute în șir în sală au răsunat urale și aplauze puternice. Asistența, în picioare, a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru Republica Populară Romînă, pentru pace în întreaga lume.

(Agerpres)



Reprezentanții oamenilor muncii din întreaga țară aplaudă expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Foto: AGERPRES

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R.P. Române

(Urmare din pag. 1-a)

vechi teze occidentale — control fără dezarmare cu desfașurarea mai departe a cursei înarmărilor. După cum se vede, potrivit afirmațiilor președintelui S.U.A., pentru ca civilizația să „supraviețuiască” trebuie menținute giganticele stocuri de arme atomice și cu hidrogen capabile să ștergă de pe suprafața pământului țări și popoare întregi, trebuie cheltuite în continuare resurse imense pentru înarmări. Căci, după concepție asupra căilor de supraviețuire a civilizației!

Așa cum țările socialiste au subliniat nu odată — controlul asupra armamentelor nu are nimic comun cu dezarmarea; el este de fapt la antipodul dezarmării; el nu înseamnă altceva decât o prelungire a politicii de pe poziții de forță, o cale comodă pentru obținerea de informații militare necesare aceluia care nutrește planuri agresive.

Acest lucru este azi înțeles în tot mai numeroase state ale lumii. Luând ca exemplu în cadrul dezbaterii generale, premierul Indiei, Jawaharlal Nehru, sublinia că „notiunea de control nu există decât în funcție de dezarmare. Sper că nu se va propune un control al armelor existente și, în consecință, perpetuarea lor”. Or, tocmai pe o asemenea poziție s-au situat din nou S.U.A. și aliații lor.

Primul ministru al Marii Britanii, dl. Macmillan, a mers chiar mai departe pe această cale sterilă, propunând la sesiune, în locul oricăror măsuri concrete de dezarmare, crearea unui grup de experți, care, la rândul lor, să elaboreze abia un studiu privind metodele și modalitățile de control. Pe bună dreptate a afirmat unii delegați care au fost pe timpuri privilegiați să participe și la lucrările Raportului Ligii a Națiunilor că „experții” aceștia mai lucrău încă la întocmirea listelor de armament care urmau să fie supuse controlului, cînd cel de-al doilea război mondial a și izbucnit...

Dată fiind însemnătatea vitală a problemei dezarmării generale și totale, țările socialiste au scotit că ea trebuie să fie discutată în forul cel mai adecvat pentru aceasta — plenul Adunării Generale, care oferă cadrul pentru o examinare aprofundată, de către factorii cei mai competenți, avînd posibilitatea de a adopta hotărâri corespunzătoare.

După cît s-a văzut, tocmai o asemenea situație au voit să evite puterile imperialiste, care au acționat sprînjindu-se pe voturile reprezentanților statelor participante la blocurile agresive, recurgînd la practici vechi în activitatea O.N.U. — felurite presiuni și mînevruri în culise. Totodată, poziția reprezentanților unor state neutre a fost influențată de concepția, eronată după părerea noastră, că rezolvarea problemei dezarmării ar depinde exclusiv de marile puteri. În acest fel problema dezarmării a fost transmisă în discuția Comitetului Politic al Adunării Generale.

Ne-am declarat gata să participăm în spirit constructiv la discutarea problemei dezarmării și în Comitetul Politic, deși, pe baza experienței deplină acum, am avut convingerea, că discuția într-un asemenea cadru nu va da rezultatele așteptate de popoare.

Paptele confirmă ceea ce prevăzusem și arată că temerile noastre au fost îndreptățite. În cadrul Comitetului Politic lucrurile nu merg satisfăcător; reprezentanții puterilor occidentale recurg din nou la vechile lor tactici, se eschivează de la prezentarea unor propuneri concrete, urmează de fapt aceeași linie de discuții sterpe și de tergiversare a oricăror hotărâri pe care au dus-o în Comitetul celor zece, continuînd în același timp curse înarmărilor.

Aceasta este o situație inacceptabilă. Nu putem fi părtași la înducerea în eroare a popoarelor, care așteaptă rezultate efective, măsuri practice — și nu declarații formale. Noi înțelegem să participăm la lucrările Comitetului Politic numai dacă se va păși în fapt pe calea discutiilor serioase și concrete a problemei dezarmării.

Dezarmarea generală și totală este nu numai problema fundamentală a întregii vieți internaționale, ci și o sarcină de primă urgență, a cărei tergiversare are efecte adînc păgubitoare pentru cauza păcii. În timp ce delegații puterilor occidentale depun eforturi demne de o cauză mai bună pentru a împiedica orice hotărâri eficiente în domeniul dezarmării, cerurile militariste din S.U.A. intensifică pregătirile militare, pun la cale acțiuni agresive de tipul zborurilor provocatoare ale aviației militare americane asupra teritoriilor Uniunii Sovietice. Este accelerată remilitarizarea Germaniei occidentale, ceea ce creează grave primejdii pentru pacea Europei și a lumii întregi. Chiar în aceste zile trupe vest-germane se instalează pe pământul Franței unde, cu consimțămîntul guvernului francez, au fost organizate pentru ele așa-numite „centre de instrucție”.

În același timp crește pericolul de extindere a fabricării armelor atomice și în alte țări. În presa occidentală apar tot mai frecvent știri cu privire la perspectiva fabricării unei așa numite „bombe atomice ieftine”, știri prin care se urmărește pregătirea opiniei publice pentru înarmarea atomică a altor țări și îndeosebi a Germaniei occidentale.

Totodată, recente declarații oficiale din Occident arată că reprezentanții

NOSTRU CONSTĂ TOCMAI ÎN ACEEA CĂ DESFAȘURAREA EVENIMENTELOR NU MAI ESTE DETERMINATĂ DE IMPERIALISM. ACESTA NU MAI ESTE ASTĂZI ATOTPUTERNIC; IMPERIALISMUL ÎI SE OPUN ASTĂZI FORTE URIASE ÎN CONTINUA CREȘTEREA, CAPABILE SĂ ZĂGĂZUIASCĂ RĂZBOIUL ȘI SĂ ÎMPUNĂ O PACE DURABILĂ. (Aplauze puternice).

Rolul hotărîtor în această privință îl are existența și dezvoltarea sistemului mondial al socialismului, cu gigantica sa forță materială, cu capacitatea sa uriașă de apărare și ripostă față de orice tentative agresive ale imperialismului, cu imensa putere de atracție pe care o exercită asupra popoarelor politice și nobilă și perseverență de apărare a păcii în lume, a libertății și independenței tuturor popoarelor. (Aplauze).

În apărarea păcii se ridică de asemenea și alte forțe uriașe ale timpului nostru — popoarele care, au scuturată sau scutură jugul colonial, desăvîșind prăbușirea unuia dintre pilonii principali ai imperialismului, sistemul colonial.

Modificările petrecute în lume în perioada de după cel de-al II-lea război mondial subminează pe zi ce trece pozițiile puterilor imperialiste. Pe bună dreptate releva tovarășul Hrușciov că desigur aceste state încearcă cu înverșunare să-și mențină dominația în viața internațională, de fapt istoria le-a răpit acest drept, le-a luat această posibilitate; dispără vechia superioritate economică în virtutea căreia țările imperialiste puteau exercita presiuni asupra multor țări ale lumii; puterile imperialiste și-au pierdut și superioritatea militară pe care se sprijineau în împărțirea poliției lor de pe poziții de forță.

La acestea se adaugă și un alt factor de mare însemnătate — mișcarea de luptă pentru pace din țările capitaliste, cuprinzînd mase populare tot mai largi, personalități marcante, cercuri din cele mai diverse ale opiniei publice.

Există condiții favorabile pentru ca această mișcare să crească în viitor. Însăși presa capitală este silită să recunoască că nu există astăzi problemă mai arzătoare pentru cetățenii de rînd din Statele Unite ale Americii decât asigurarea păcii. Relativ rezultatele unei anchete efectuate cu prilejul pregătirii alegerilor prezidențiale în S.U.A., ziarul american „Wall Street Journal” scria recent: „Opriți la întîmplare zece cetățeni pe stradă și opt dintre ei vor spune neapărat că problema păcii sau războiului este

cea mai importantă problemă a acestei campanii electorale”.

Vizita noastră în Statele Unite și în alte țări ale lumii capitaliste ne-a permis să ne dăm seama mai bine de procesul profund al deplasărilor de forțe în favoarea păcii care se desfășoară în diferitele straturi ale societății din aceste țări. Desigur, acesta este un proces complex, deseori contradictoriu, dar este incontestabil că an de an ideile coexistenței pasnice, născuția eliberării de cosmarul unui război iminent cîștigă un teren din ce în ce mai larg.

Si acest fapt trebuie să fie necondiționat luat în seamă la aprecierea raportului de forțe din lumea contemporană.

Noi primim lucrurile cu luciditate. Existența imperialismului generează prin ea însăși pericol de război. Imperialismul nutrește o ură înverșunată împotriva lumii socialiste, împotriva popoarelor Asiei, Africii, Americii Latine care și-au scuturat sau scutură jugul colonial, împotriva forțelor de pace și împotriva forțelor de război. Imperialismul este o ură înverșunată împotriva lumii socialiste, împotriva popoarelor Asiei, Africii, Americii Latine care și-au scuturat sau scutură jugul colonial, împotriva forțelor de pace și împotriva forțelor de război.

Dar așa cum s-a subliniat nu odată, desi natura agresivă a imperialismului nu s-a schimbat, în epoca noastră au intervenit alte schimbări — și anume s-a schimbat natura raportului de forțe în lume. Forțele care se contrapun imperialismului sînt capabile să zădărnicească uneltirile cercurilor agresive, să preîntîmpine dezlănțuirea războiului.

Pentru marxisti-leninisti nu încapă nici o îndoială că în cazul cînd imperialismul s-ar încumeta să dezlănțuie un război mondial, acesta ar însemna sfîrșitul imperialismului, sfîrșitul capitalismului aducător de grele suferințe pentru omenire. Sîntem însă conștienți că aceasta ar fi o victorie scump plătită. Prețul ei, în condițiile războiului nuclear, ar fi pierderea a sute de milioane de oameni, contaminarea radioactivă a altor sute de milioane de oameni, periclitarea soartei generațiilor viitoare pe toată suprafața globului pămîntesc.

Noi sîntem profund conștienți de forța invincibilă a ideilor socialiste, de puterea de atracție crescîndă a mărețelor victorii repurtate de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste în construirea celui mai înalt civilizații, cu cel mai ridicat nivel de trai și de cultură. Avem convingerea neșăguită că socialismul va triumfa în mod inevitabil. Pentru aceasta, comunistii nu au nevoie de război. În

interesul propriilor lor popoare, al întregii umanități, în interesul cauzei marelui socialismului și comunismului, partidele comuniste, țările lagărului socialist militază cu energie, abnegație și perseverență pentru a salva omenirea de război. (Aplauze prelungite).

Ce-ar însemna dacă am ignora raportul de forțe din lumea contemporană, dacă am ignora sau subaprecia uriașă forță a lagărului socialist, vigoarea celorlalți factori care determină superioritatea forțelor de pace?

Aceasta ar însemna în mod inevitabil să ne autocondamnăm la pasivitate și inerție, să lăsăm din mîini steagul luptei pentru pace și coexistență pasnică între popoare, să înținem de fapt cercurilor imperialiste aplicarea politicii lor agresive și împingerea omenirii într-o nouă conflagrație mondială.

Marxismul istoric al partidelor comuniste și muncitorești, înarmate cu învățătură marxist-leninistă, constă în aceea că ele nu se resemnează în fața războiului ca în fața unei fatalități ci, pornind de la realitățile lumii contemporane, de la analiza factorilor obiectivi și subiectivi care fac posibilă preîntîmpinarea războiului, mobilizează popoarele în lupta pentru victoria cauzei păcii. (Aplauze puternice).

Ce este necesar pentru a determina înfăptuirea dezarmării generale și totale, a face să triumfe principiile coexistenței pasnice în relațiile dintre popoare?

PENTRU ACEASTA ESTE NECESAR, ÎNAINTE DE TOATE, MOBILIZAREA TUTUROR FORTELOR PĂCII, TUTUROR POPOARELOR ÎUBITOARE DE PACE, LUPTA LOR DUSĂ CU MAXIMĂ HOTĂRIRE SPRE A-ȘI ÎMPUNE VOINTA ȘI A ÎMPRIMA UN ALT CURS EVOLUTIEI RELATIILOR INTERNAȚIONALE — CĂTRE DESTINUL ȘI DEZVOLTAREA COLABORĂRII ÎNTRE STATE.

ESTE NECESARĂ VIGILENȚA MAXIMĂ A POPOARELOR FATĂ DE MANEUVRELE ADVERSARILOR PĂCII, DEMASCAREA PERSEVERENȚĂ A ORICĂROR ACȚIUNILE CERURILOR ÎMPOTRIVA IMPERIALISTE CARE LOVESC ÎN INTERESLE PĂCII, INDEPENDENȚEI ȘI LIBERTĂȚII POPOARELOR.

ESTE NECESAR CA FORȚELE PĂCII SĂ SE UNEASCĂ ÎNTR-UN FRONT LARG, SĂ-ȘI CONCENTREZE EFORTELOR ÎN FAVORUL DEZVOLTĂRII ȘI ÎNFRÂNGERII FORTELOR DE RĂZBOI. AVEM CONȘTIENȚĂ CĂ ÎN FAVORUL DEZVOLTĂRII ȘI ÎNFRÂNGERII FORTELOR DE RĂZBOI, ÎN FAVORUL DEZVOLTĂRII ȘI ÎNFRÂNGERII FORTELOR DE RĂZBOI, ÎN FAVORUL DEZVOLTĂRII ȘI ÎNFRÂNGERII FORTELOR DE RĂZBOI.

Abolirea totală a colonialismului — o necesitate urgentă

Tovarăși,

Propunerea Uniunii Sovietice privind lichidarea totală și neîntîrziată a regimului colonial, sub toate formele și manifestările sale, a produs o adîncă impresie atît în cadrul O.N.U. cît și în afara acestei organizații.

Istoria a condamnat definitiv și fără drept de apel colonialismul, — și nu încapă nici o îndoială că ultimele sale vestigii vor fi inevitabil lichidate de mersul înainte al omenirii. Abolirea totală a colonialismului a devenit o necesitate obiectivă urgentă în viața popoarelor, ea marchează una din celebritățile dezvoltării societății umane, analogă, prin importanța sa, cu desființarea sclaviei sau cu alte asemenea momente de răscruce ale istoriei.

Propunerea guvernului sovietic a ilustrat din nou rolul țărilor socialiste ca port-drapel al cauzei libertății și progresului, ca militanți hotărîți și consecvenți împotriva oricăror forme de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, ca rezim sigur și de nădejde al luptei acestora pentru independență, pentru dreptul lor înalienabil la o viață civilizată și demnă. (Aplauze).

CONSTINȚA OMENIRII NU POATE TOLERA CA ÎN ZILELE NOASTRE ÎN EPOCA UNEI MINUTE ÎNFORȚĂRI A GENIULUI UMAN, SĂ MAI DĂNUIE ASEMENEA RAMASIT BARBARE CA ROBIA COLONIALĂ, SURSA PERMANENTĂ DE PRIMEJDII PENTRU PACEA POPOARELOR.

Mal bine de 100 de milioane de oameni, reprezentînd zece de popoare sînt încă siliți să suporte jugul stăpînirii coloniale. Deși au trecut 15 ani de la adoptarea Cartei Națiunilor Unite, din 11 teritorii aflate atunci sub tutelă numai 4 au căpățat independența. Teritoriile din cele mai mari, ca Tanganica, Ruanda Urundi sau Noua Guinee sînt și azi rămase sub acest regim.

Curge încă sîngele popoarelor în Rhodesia, Angola, Mozambic, Nyasaland, Kenya și Oman. În acesta din urmă, situația a devenit atît de serioasă încît, la cererea unui grup de țări arabe, sprînjită de țările socialiste, problema Omanului a fost înscrisă pe ordinea de zi a actualiei sesiuni a Adunării Generale.

Ridicînd problema abstrusă depline a colonialismului și demonstrînd necesitatea examinării ei cu toată răspunderea în plenul Adunării Generale, țările socialiste au cerut O.N.U. să joace un rol activ în apărarea libertății și independenței popoarelor — conform tezelor și principiilor Cartei cît și intereselor păcii și securității în întreaga lume.

În intervențiile lor reprezentanții țărilor socialiste au amușă valurile care purtătorii de cuvînt al imperialismului încearcă să acopere sîlbăcia asupra lor colonială, au relevat însemnătatea uriașă pe care ar avea-o pentru dezvoltarea vieții internaționale adoptarea declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

Au fost impresionanți cuvîntările levite de reprezentanții popoarelor din Africa și Asia, care au purtat vreme îndelungată jugul puterilor coloniale și care luptă din greu pentru a șterge urmările nefaste ale acestuia. Delegații ai statelor asiatic — al căror număr se ridică azi la aproape jumătate din numărul

total al statelor membre ale O.N.U. — au rostit cuvinte de aspră condamnare a imperialismului asupritor.

Cu deosebită vigoare a răsunat de la tribuna Adunării Generale avertismentul rostit de proeminenți conducători din țările decăscutate ale Asiei și Africii: „Cît timp mai există în Africa și Asia vreo petec de pămînt sub dominație străină, nu poate exista liniște și siguranță în lume”.

Cum era și de așteptat, reprezentanții puterilor imperialiste au încercat în fel și chip să abată atenția și să împiedice discutarea serioasă a problemei lichidării colonialismului. Străduindu-se din răspuneri să absoale colonialismul de răspunderea jafului și crimelor săvîșite asupra popoarelor înrobite, ei au făcut repetate încercări de a repune în circulație cîșele uzate despre „misluna civilizatoare” a statelor colonialiste, despre „generozitatea” acestora, care ar face „nutilă” intervenția O.N.U.

Ce a însemnat în realitate „misluna civilizatoare” a puterilor colonialiste? Ea a însemnat suprapuneri imense pentru puterile coloniale, avuți fabuloase obținute prin jaf fîșit, exploatarea sîngeroasă a popoarelor coloniale, transformarea țărilor lor în surse de materii prime și mină de lucru aproape gratuite, batjocorirea demnității umane și menținerea populației la un stadiu de înapoiere și mizerie care amenință înșiși ființa ei biologică.

Colonialismul a susținut, în intervențiile lor, că popoarele coloniale n-ar fi încă pregătite să se conducă singure, că ele ar trebui să se „maturizeze”, să-și creeze cadrele proprii necesare.

Să ne fie însă permis să întrebăm: dar cine dacă nu tocmai puterile coloniale poartă răspunderea pentru această „lipsă de maturitate”, cine a împiedicat și împiedică că popoarele coloniale să-și organizeze o viață liberă și independentă?

Am putut vedea cum au sprînjit colonialismul „maturizarea” fostelor popoare subjugate din zguduitorile revelații ale reprezentanților acestora, făcute atît de la tribuna O.N.U. cît și cu prilejul contactelor personale pe care le-am avut cu dînsii. Inexistența aproape totală a industriei, agriculturii primitive, mortalitate ridicată, analfabetism, lipsă de tehnicieni, medici, învățători și în general absența aproape completă de cadre naționale, iată ce piedici grele trebuie să învingă noile state care pornesc pe drumul dezvoltării independente după ce au scuturat jugul dominației colonialiste.

Abia acum popoarele acestor țări capătă posibilitatea reală de a purcede la lichidarea înapoierei economice și culturale, la organizarea vieții lor politice. Realitățile acestor țări demonstrează că nu sub biocul asupritorului poate un popor să învețe să se autoadministreze; numai eliberarea totală de dominația străină îi creează posibilitatea de a-și face o viață prosperă prin luptă și muncă proprie. (Aplauze).

Reprezentanții puterilor coloniale au declarat cu ipocizie în fața Adunării că acestea ar fi acordat de bună voie, libertate fostelor lor posesiuni coloniale.

Este lesne de închipuit efectul

unor asemenea afirmații rostite într-o sală, în care erau de față reprezentanții unor state care luptă și acum din greu pentru înlăturarea urmării acestor „generozități” — Nehru, Sukarno, Nkrumah, care au suferit ani grei de temniță pentru participarea la lupta de eliberare națională și au putut cunoaște astfel, nemijlocit „înțelegerea” colonialistilor pentru aspirările de libertate ale popoarelor asuprite!

Adăvărul, pe care nimeni nu-l poate ascunde sau deforma este că nici un popor nu și-a dobîndit libertatea din generozitatea dezinteresată a colonialistilor. Adăvărul este că independența fiecăruia din fostele state coloniale este rezultatul luptei îndrîzite a popoarelor care au vărsat sîngele de singe și au dat grele jefuri pentru aceasta!

Nu mai dorim creșterii împetușării a mișcării de eliberare, ridicării la luptă a popoarelor coloniale, noilor stări de lucruri din lume, schimbării raportului de forțe pe arena mondială în defavoarea imperialismului, puterile colonialiste sînt azi nevoite să acorde independență unor țări pe care le-au asuprit crîncen cît timp au putut.

Și, faptele arată că chiar și în aceste împrejurări puterile colonialiste încearcă pe toate căile să-și mențină mai departe vechile privilegii în fostele lor colonii, introducînd forme mai rafinate de dominație, în special pe calea penetrației economice, spre a-și asigura exploatarea în continuare a bogățiilor acestora. „Astăzi colonialismul tînde — a spus președintele Guineei, Seku Turé în fața Adunării Generale — să îmbrace o formă internațională care tolerează, bine înțelese, drapelele și imnurile naționalismului african, dar nu admite să se atîngă întru nimic interesele. Independența politică îi sine nu înseamnă nici pe departe eliberarea națională completă”.

În lumina acestor forme noi de manifestare a politicii imperialiste apar lîmpede adevăratul conținut și țelurile urmărite de așa zisul program al S.U.A. pentru ajutorarea statelor din Africa.

Ce prevede de fapt acest program prezentat de președintele Eisenhower ca un panaceu universal pentru

tru toate problemele acestui continent? Un ajutor însumind 100 milioane de dolari, ceea ce înseamnă, față de nevoile imense înapoiere a popoarelor Africii, o picătură de apă într-un ocean și o fărîmătură infimă din profiturile uriașe storsse de monopolurile capitaliste de pe urma jafului colonial.

Atunci cînd reprezentanții statelor imperialiste vorbesc despre ajutorarea țărilor slab dezvoltate, o întrebare firească se impune: oare de unde au apărut aceste țări slab dezvoltate, care sînt cauzele ce le-au adus în starea lor actuală? Dacă aceste țări nu ar fi fost subjugate de puterile imperialiste, dacă popoarele lor ar fi dispus ele însele de resursele și avuțiile lor naționale și s-ar fi putut încaadra mai de mult în procesul general al progresului economic și cultural al omenirii — oare ar mai fi existat azi o problemă a țărilor slab dezvoltate?

Iată, de pildă cazul Liberiei, stat apărut ca independent pe harta lumii încă acum 100 ani și care a evoluat sub directa înfrîmire a „ajutoarelor” americani. O comisie a senatului S.U.A. care a studiat în anul 1959 la fața locului situația din Liberia a publicat următoarele concluzii: „Liberia este esențialmente o monocultură de cauduc, foarte vulnerabilă la fluctuațiile pieții mondiale; este o țară slab dezvoltată care nu și poate acoperi nevoile alimentare; are o rețea absolut insuficientă de drumuri; padludismul face ravagii, la fel ca și alte boli endemice; 90 la sută din populație este analfabetă; lipsa de personal științific și calificat, de muncitori specialiști și nespecialiști, de cadre în general, este aproape totală”. Iată cum arată, în toate goliciunea ei, grija monopolistilor americani pentru țările slab dezvoltate!

Acest exemplu este cu atît mai edificator cu cît situația din țările care nu și-au dobîndit independența este și mai gravă decît a Liberiei!

Realitățile vieții internaționale demonstrează că, în ciuda vorbelor frumoase, cercurile imperialiste nu se dau înlături de la nici o încercare, inclusiv folosirea forței, pentru a împiedica popoarele țărilor coloniale și ale altor țări care au scuturat jugul monopolistilor, să-și cucerască libertatea și să-și consolideze independența.

Mă refer înainte de toate la situația din Congo, la problema algeriană, la acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Cubei.

În Congo colonialistii belgieni, cu sprijinul fîșit al celorlalte puteri occidentale în frunte cu S.U.A., folosindu-se de serviciile secretarului general al O.N.U. și ale aparatului său, încearcă să înăbușe lupta popoarelor congoleze pentru scuturarea definitivă a jugului colonial, să submineze independența și integritatea teritorială, a statului abia constituit, spre a menține bogățiile țării sub dominația monopolurilor.

Dezbaterile generale la demonstrat izolarea în care se găsește puterile imperialiste în problema Congo-ului, condamnarea severă de către țările socialiste și de către un mare număr de țări din Africa și Asia a uneltirilor imperialiste.

Guvernul romîn consideră că Adunarea Generală, dacă vrea să-și îndeplinească cu adevărat sarcinile ce-i revin potrivit Cartei, are datorită să ia măsuri concrete pentru a se pune capăt intervenției imperialiste în treburile interne ale popoarelor congoleze, restabilindu-se în funcțiile lor parlamentare și guvernul central legal desemnat de acesta, corespunzător intereselor întîrrii independenței naționale și apărării integrității teritoriale a Republicii Congo. (Aplauze puternice).

Avem convingerea că poporul congolez va birui complotul imperialistilor și agenților lor și își va ocupa locul, pe deplin meritat, în comunitatea națiunilor libere. El se poate buza pe solidaritatea statelor socialiste, a statelor care au scuturat jugul colonial, a tuturor țărilor și popoarelor iubitoare de pace și libertate.

În aceste zile se împlinesc șase ani de cînd poporul algerian luptă cu arma în mînă pentru dreptul de a-și determina singur destinele în conformitate cu propriile sale interese, șase ani de cînd colonialistii refuză să-și acorde acest drept, ducînd împotriva lui un război sîngeros, care provoacă pierderi grele atât poporului algerian, cît și poporului francez. A devenit evident că prelungea acestui război nu poate aduce Franței decît înfrîngeri politice și militare. Traducerea în viață a principiului autodeterminării în Algeria ar fi de aceea nu numai spre binele poporului algerian, dar și răspunde în același timp intereselor poporului francez prieten, intereselor de pace ale tuturor popoarelor.

Poporul și guvernul romîn credincioși politici de sprijinire a cauzei independenței și libertății naționale a tuturor popoarelor oprimate își manifestă simpatia fierbinte față de lupta dreaptă, eroică a poporului algerian care se va încheia neîndoielnic prin victoria meritată. (Aplauze puternice).

Acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Cuba — care, la cererea guvernului cuban, vor fi examinate în cadrul sesiunii Adunării Generale — sînt încă odată în evidență pericolul politicii imperialiste de menținere sau impunere a privilegiilor de tip colonial pe calea subjugării economice.

Deși Cuba nu a fost niciodată formal o colonie a S.U.A., totuși datorită rolului dominant al monopolurilor americane în economia cubană, ea a constituit din punct de vedere economic și politic o anexă a S.U.A., o sursă bogată de materii prime — în timp ce poporul cuban era menținut într-o stare de înapoiere asemănătoare cu aceea din multe colonii ale Asiei și Africii.

Poporul cuban a scuturat însă dominația monopolurilor și pășete pe drumul unei dezvoltări cu adevărat independente. Alături de intrarea omenirii progresistă poporul romîn urmărește cu dragoste și admirație curajul și răspunderea cu care poporul cuban și guvernul său în frunte cu Fidel Castro abordează problemele reconstrucției țării sale, înfrînguînd transformări cu un profund caracter democratic, menite să asigure lichidarea înapoierei economice a țării, ridicarea nivelului de trai al poporului. (Aplauze).

Cerurile imperialiste din S.U.A. nu vor însă să se împace cu gîndul că poporul cuban și-a cucerit dreptul la o viață liberă și independentă. După șase ani de intervenții economice și politice ca și al încercărilor de intervenție în treburile interne ale Cubei, autoritățile americane amenință acum cu agresivitatea fîșită împotriva Republicii Cuba.

Toate acestea creează serioase probleme nu numai pentru poporul cuban, ci și pentru pacea și securitatea generală. Guvernul romîn consideră că O.N.U. are datorită să condamne cu hotărîre acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Cubei și să ceară guvernului S.U.A. încetarea lor imediată. Poporul cuban nu va putea fi înfrîngut, pentru că de partea sa este dreptatea, sînt puternicele forțe ale păcii! (Aplauze puternice).

În cadrul lucrărilor sesiunii O.N.U. în fața atitudinii ferme a marilor majorități a delegațiilor și pentru a evita o inevitabilă izolare, reprezentanții statelor imperialiste au fost nevoiți să voteze și ei pentru discutarea problemei abolirii colonialismului în plenul Adunării Generale.

HOTĂRIREA UNANIMĂ A ADUNĂRII GENERALE CA DECLARAȚIA CU PRIVIRE LA ACORDAREA INDEPENDENȚEI ȚĂRILOR ȘI POPOARELOR COLONIALE SĂ FIE DEZBATUTĂ ÎN ȘEDINȚA PLENARĂ REPREZINTĂ O MARE VICTORIE A FORTELOR CARE LUPTA PENTRU LICHIDAREA COLONIALISMULUI ȘI PENTRU PACE.

Firește, ar fi o nălăvitate să se considere după acest vot că imperialistii și-au schimbat peste noapte poziția de fond; trebuie să ne așteptăm la noi încercări înverșunate din partea lor de a împiedica adoptarea unor hotărîri concrete, practice, în această problemă. Delegațiile țărilor socialiste și ale celorlalte state care se pronunță ferm pentru abolirea totală a colonialismului vor trebui să dea dovadă de o ascuțită vigilență, de energie neobosită pentru a dejuca orice manevre ale colonialistilor și sprînjitorilor lor — atît în cadrul Organizației Națiunilor Unite, cît și în afara ei. Numai prin unirea eforturilor tuturor popoarelor și țărilor iubitoare de libertate și pace se va obține desființarea totală și imediată a robiei coloniale.

În acest context trebuie abordată și problema ajutorului pentru dezvoltarea economică a țărilor coloniale sau a fostelor colonii.

Firește că un asemenea ajutor, pentru a răspunde cu adevărat intereselor popoarelor din aceste țări, trebuie să fie lipsit de orice condiții politice și să fie efectiv îndreptat spre necesitățile dezvoltării economice. Tocmai acestea sînt caracteristicile ajutorului dezinteresat pe care-l acordă Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste tinerelor state independente — în contrast cu așa-zisul ajutor american îndreptat în cea mai mare parte spre scopuri militare.

Problema lichidării colonialismului și a urmărilor sale este strîns legată de ansamblul problemelor vieții internaționale actuale, și în primul rînd de problema dezarmării generale și totale. Nevoile uriașe ale țărilor slab dezvoltate pentru lichidarea urmărilor dominației coloniale cer și mai imperios eliberarea fondurilor îrosite azi pentru cheltuieli militare.

În fața popoarelor coloniale, ca și a celor care păsesc acum pe calea dezvoltării independente stau, încă nenălmurate, greutăți și probleme complexe. În rezolvarea acestora ele se sprijină nu numai pe resursele și capacitățile proprii, ci și pe sprijinul tuturor forțelor păcii și progresului.

Nu este departe vremea, tovarășii, cînd lupta popoarelor va șterge definitiv de pe suprafața pămîntului orice urmă a robiei coloniale, a dominației unui stat asupra altuia. Toate popoarele consideră că o datorie a lor să contribuie din toate puterile la apropierea cît mai grabnică a acestui moment istoric în mersul înainte al omenirii pe calea progresului! (Aplauze puternice).

(Continuare în pag. 3-a)

Structura O. N. U. trebuie să reflecte realitățile lumii contemporane

Tovarăși,

Printre problemele importante care au reținut atenția actuală se simt a fost și aceea a îmbunătățirii și perfecționării activității Organizației Națiunilor Unite.

Structura organelor O.N.U. trebuie să reflecte realitățile lumii contemporane; de aceasta depinde capacitatea ei de a lua hotărâri care să servescă interesele tuturor statelor, de a acționa eficient în rezolvarea marilor probleme la ordinea zilei și în promovarea relațiilor de pace și colaborare internațională.

Expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. şi la activitatea delegaţiei R.P. Române

(Urmare din pag. 2-a)

În defavoarea ţărilor socialiste, principiul justiţiei repartizării geografice a locurilor de membru nepermanent în Consiliul de Securitate.

Punctia de secretar general s-a aflat întotdeauna în mijlul unei persoane legate de grupul puterilor occidentale. Datorită acestui fapt, în locul aplicării în spiritul deplin obiectivităţii a hotărârilor Adunării Generale şi ale Consiliului de Securitate, secretarul general a jucat de multe ori rolul de simplă unealtă a politicii puterilor occidentale. Concluziile în această privinţă este cazul actualului secretar general, dl. Hammarskjöld, a cărui acţiune arbitrară şi unilaterală în Congo a denaturat flagrant hotărârile Consiliului de Securitate, în favoarea intereselor puterilor colonialiste şi contrar cerinţelor consolidării independenţei naţionale a poporului congolez.

Era de aşteptat ca reprezentanţii puterilor occidentale să opună rezistenţă propunerilor îndreptate spre curmarea acestor stări de lucruri nedrepte şi profund dăunătoare pentru însăşi viaţa organizaţiei. Statele Unite nu doresc îmbunătăţirea structurii O.N.U. tocmai pentru că văd în aceasta o primejdioasă privilegieră pe care le deţin în această organizaţie.

Dar timpurile s-au schimbat, realităţile din viaţa internaţională sînt cu totul altele decît în 1945. În perioada care s-a scurs de atunci a crescut considerabil ponderea statelor socialiste în viaţa internaţională. În 1945, nu existau decît două ţări socialiste: U.R.S.S. şi R.P. Mongolia, astăzi există un sistem mondial socialist, cu o populaţie de peste un miliard de oameni, mai mult de 1/3 din populaţia globului, şi care reprezintă o uriaşă forţă economică şi politică, în necontenită creştere.

În acelaşi timp s-au eliberat din cătuşele colonialismului aproximativ 1 miliard 500 milioane de oameni; pe ruinele imperiilor coloniale s-au format zeci de state naţionale, care joacă un rol propriu, tot mai activ în politica mondială.

În lume şi la O.N.U. există în pre-

narea temelilor Organizaţiei Naţiunilor Unite. Avem convingerea că în ciuda obstacolelor pe care le-ar mai ridica adversarii colaborării internaţionale, viaţa însăşi va impune modificările cerute de necesităţile consolidării acestei organizaţii, sporirii prestigiului şi rolului ei ca instrument de menţinere a păcii, de dezvoltare a cooperării internaţionale.

În cadrul sesiunii s-a ridicat de către reprezentanţii unui şir de state şi problema schimbării sediului O.N.U. Măsurile de şicanare ale autorităţilor americane faţă de delegaţiile ţărilor socialiste şi ale altor ţări iubitoare de pace, ca de pildă, Cuba, provocările puse la cale cu ajutorul unor huliştii fascişti, discriminările rasiale cărora le-au căzut victime reprezentanţii a unor ţări africane, toate acestea fac, tipice pentru atmosfera şi moravurile din mult lăudata „lume liberă”, au produs o impresie penibilă şi au stîrnit indignarea a numeroase delegaţii. Ele arată că New York nu este un loc potrivit pentru un for internaţional cum este O.N.U. Apare necesar să se examineze problema găsirii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o ţară unde să fie asigurate acestor organizaţii condiţii potrivite pentru desfăşurarea unei activităţi constructive.

O problemă fundamentală a cărei rezolvare este imperios cerută de însuşi principiul larg recunoscut al universalităţii O.N.U. este grabnica restabilire a drepturilor legitime ale R.P. Chineze. Din O.N.U. fac parte 99 de state mari şi mici, cu orînduri social-politice diferite şi poziţii deosebite în politica lor externă. În acelaşi timp, R. P. Chineză, cu cei peste 600 de milioane de locuitori ai săi, nu este reprezentată la O.N.U., iar locul ei este ocupat de un guvern fantomă care nu se reprezintă decît pe el însuşi şi, mai ales, pe stăpînii săi imperialişti. În cadrul discuţiei privind problema reprezentării Chinei, majoritatea covârşitoare a vorbitorilor — reprezentanţi ai unor state din Asia, Africa, America Latină precum şi ai unor state capitaliste din Europa occidentală — au declarat că ei nu vor recunoaşte dreptul legitim al R. P. Chineze de a fi reprezentată în O.N.U. Mulţi delegaţi au arătat, pe bună dreptate, că participarea R.P. Chineze este imperios necesară pentru rezolvarea problemei dezarmării şi a altor probleme internaţionale vitale.

Votul obţinut la limită, prin care s-a amînat şi de astă dată discutarea şi rezolvarea problemei reprezentării Chinei, a arătat că tot mai multe state membre ale O.N.U. refuză să susţină poziţia absurdă şi nerealistă de ignorare a Chinei populare. Comentînd acest vot, oamenii politici şi presa americană l-au apreciat ca o înfrîngere pentru S.U.A. şi ca un semn că falimentul deplin al încercărilor lor de a ţine R. P. Chineză în afara O.N.U. este iminent.

Se ocupă pe larg de propunerile guvernului român dovedeşte că aceste propuneri reţin atenţia şi interesul opiniei publice din aceste ţări.

Pentru moment, guvernele grec şi turc nu sînt favorabile înfăptuirii unei înţelegeri interbalcanice de pace şi securitate. Noi vom continua însă să acţionăm pentru înfăptuirea unei asemenea înţelegeri, convingîndu-i că aceasta corespunde intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, intereselor păcii. (Aplauze).

Sperăm că şi cercurile guvernante din Grecia şi Turcia vor ţine seama de realitate, se vor alătura eforturilor noastre pentru a fi în Balcani o zonă a unei vecinătăţi, a păcii şi securităţii, în care să se dezvolte schimbările paşnice economice, culturale, între popoare în interesul lor reciproc.

În convorbirile avute cu o serie de reprezentanţi ai statelor din Africa şi Asia ca şi din America Latină, accepţia, în ciuda deosebirilor dintre noi, au manifestat o deosebită simpatie pentru ţara şi poporul nostru şi mult interes pentru modul în care am rezolvat problemele complexe ce s-au pus în faţa ţării noastre după eliberare: lichidarea înapoierii economice, dezvoltarea industriei, ridicarea agriculturii, formarea de cadre naţionale numeroase, îmbunătăţirea nivelului de trai, dezvoltarea culturii.

Este evident că interesul şi simpatia cu care popoarele din Asia, Africa şi America Latină privesc realizările ţărilor socialiste nu sînt pe placul puterilor colonialiste.

Pentru a atenua impresia puternică pe care a produs-o asupra de angajamente asumate de statele balcanice în cadrul înţelegerilor regionale. U.R.S.S., după cum se ştie, s-a declarat gata să acorde asemenea garanţii dacă, bineînţeles, şi celelalte mari puteri vor proceda la fel.

În aceeaşi cîvintare la care m-am referit mai înainte, dl. Averoff şi-a exprimat nemulţumirea în legătură cu deosebirea pe care o facem între poziţia guvernului grec şi cea a opiniei publice din Grecia faţă de problema colaborării interbalcanice.

Noi nu dorim să ne amestecăm în treburile interne ale Greciei. Dar este de notorietate publică că în Grecia forţe politice influente, de cele mai variate nuanţe, numeroşi fruntaşi ai vieţii publice, personalităţi marcante din viaţa economică, culturală se pronunţă în favoarea înţelegerii balcanice. Insuşi faptul că presa guvernamentală, personalităţile oficiale din Grecia şi Turcia

acestea li se oferă în ultimul timp din ce în ce mai des. (Animaţie, aplauze).

Deşi relaţiile dintre România şi Franţa se dezvoltă continuu, în interesul celor două ţări şi popoare, recent într-o cîvintare ţinută la Nissa generalul De Gaulle a reluat şi el aceeaşi temă răsuflată. Ce să fi determinat oare acest lucru? Insuşi vorbitorul nu a ascuns adevărata cauză care a provocat eşirea lui — iritarea pe care l-a pricinuit-o poziţia ţărilor socialiste în problema algeriană.

Îşi închipuie însă cercurile colonialiste din Franţa că atacurile împotriva ţărilor socialiste vor avea darul să abată atenţia opiniei publice franceze şi a celei mondiale de la războiul nedrept, asupra lor pe care îl duc colonialiştii francezi împotriva poporului algerian? Oare asemenea atacuri vor face poporul francez să uite că războiul din Algeria l-a costat pînă acum viaţa a zeci de mii de fii ai săi, că în Algeria au fost trimişi peste 750 de mii de soldaţi francezi, — că pentru acest război Franţa cheltuieşte zilnic circa 3 miliarde de franci? Nici o diversiune nu-i poate scoate pe colonialiştii francezi din mlaştina în care l-a adus propria lor politică, condamnată cu asprime de cele mai largi mase ale poporului francez iubitor de libertate, de minţile sale cele mai luminate!

Aşa cum am mai arătat, Republica Populară Română, împreună cu toate ţările iubitoare de pace şi libertate, sprijină cu adevărat simpatia luptă deosebită a poporului algerian pentru dreptul de a-şi hotărî soarta corespunzător cu voiaţa sa!

Să se pună capăt singerosului şi inumanului război dus împotriva poporului algerian de către colonialişti! Poporul algerian trebuie să se bucure de libertate totală! (Aplauze puternice).

În Statele Unite ale Americii, unde campania de alegeri prezidenţiale este în toi, cei doi candidaţi la preşedinţie se supralicitează şi ei în declaraţii de dragoste pentru „libertatea ţărilor socialiste” — desi nu le-ar fi de loc greu să găsească obiective mult mai apropiate, de pildă chiar pe continentul american, pentru a-şi exercita dragostea pentru libertatea altor popoare.

Nu este greu de înţeles proasta dispoziţie a celor doi candidaţi la scaunul prezidenţial. Nu am de loc intenţia să mă amestec, în vreo formă, în campania electorală din Statele Unite. Mă voi referi doar la relaţiile oamenilor politici, ale experţilor economici, ale organelor de presă aparţinînd ambelor partide politice burgheze din Statele Unite — democrat şi republican.

Aşa cum reiese din aceste relaţii, sarcina celor doi candidaţi nu este de loc uşoară. Într-adevăr nu e uşor şi nici simplu să te prezinţi în faţa alegătorilor, fără să ai vreun program de măsuri concrete pentru rezolvarea problemelor stringente ale ţării. Nu este uşor să înfrunţi judecata alegătorilor cînd semnele unei noi crize economice bat la uşă, cînd industria metalurgică nu foloseşte decît 53 la sută din capacitatea ei de producţie, iar cea a automobilelor chiar mai puţin, atîrînd la stagnare alte ramuri ale economiei; cînd şomerii se numără cu milioanele, o mare parte a acestora fiind pe drumuri, fără lucru de 2 ani şi de peste 2 ani, cînd, aşa cum a mărturisit chiar unul din candidaţi, 17 milioane de bărbaţi şi femei din S.U.A. se culcă flămînzî în fiecare seară.

Şi, la toate acestea, s-a mai adăugat şi sesiunea O.N.U. cea mai vie şi mai frîntămintă din ceea ce cunoscut O.N.U. cu noianul ei de probleme foarte puţin plăcute pentru imperialişti. Pe toată perioada cî a durat dezbaterile generale, campania alegerilor prezidenţiale din S.U.A. a trecut pe planul al doilea, iar pe primul plan al atenţiei opiniei publice americane s-au impus problemele dezbătute în sesiunea O.N.U. Şi, odată cu acestea, au apărut pe primul plan, ca sub lumina orbitoare a unui proiect, eşecurile politicii externe americane, impasul în care a adus-o linia de „balansare” pe marginea prăpastiei războiului. Aceasta face ca şi în rîndurile unei părţi a burgheziei să se facă auzite tot mai des păreri favorabile promovării unor relaţii de coexistenţă paşnică, extinderii legăturilor economice cu ţările socialiste.

Dacă asemenea tendinţe, — şi nu tendinţele spre stimularea războiului rece şi a politicii de forţă, — ar prevala în orientarea guvernului S.U.A., aceasta ar corespunde, fără îndoială, intereselor colaborării internaţionale şi consolidării păcii.

Trebuie să adaug că oamenii simpli din S.U.A., în măsura posibilităţilor restrînse pe care le-am avut de a-şi înţîlni, au avut o atitudine de simpatie şi prietenie faţă de delegaţia noastră.

Emoţionantă a fost înţîlnirea delegaţilor noştri cu românii americani.

Printre aceştia se aflau intelectuali, oameni de afaceri, conducători ai bisericii române ortodoxe din S. U. A., muncitori, meseriaşi şi funcţionari, oameni în vîrstă care au trăit primii ani ai vieţii în România, precum şi alţi mai tineri, născuţi în S.U.A.; cu toţii n-au uitat de ţara de baştină a lor sau a părinţilor lor, urmăresc cu adînc interes evenimentele din Republica Populară Română, se bucură de succesele ei.

Ei au ascultat cu nesăţ răspunsurile pe care le-am dat numeroaselor lor întrebări privind dezvoltarea economiei şi culturii noastre,

tereselor vitale ale oamenilor şi se bucură de simpatia şi adevăzarea popoarelor din lumea întreagă.

Sfîrşim cu toată hotărîrea propunerile prezentate de delegaţia ţării noastre la Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite cu privire la dezvoltarea relaţiilor de bună vecinătate pe plan regional între state cu sisteme social-politice diferite şi la educarea tineretului în spiritul păcii. Poziţia fermă şi hotărîtă a ţărilor socialiste şi a altor ţări iubitoare de pace a dus încă o dată la demascarea cercurilor agresive imperialiste, a acţiunilor acestora îndreptate spre menţinerea încordării internaţionale şi a războiului rece, a contribuit la accentuarea izolării acestor cercuri.

Profund convingînd că lupta unită a ţărilor socialiste şi a tuturor forţelor iubitoare de pace din lume va îndrepta cursul evenimentelor în direcţia micorării încordării internaţionale, poporul nostru militează cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea politicii externe a Partidului Muncitoresc Român şi a guvernului Republicii Populare Române, bazată pe principiile leniniste ale coexistenţei paşnice.

În numele tuturor celor ce muncesc din patria noastră, asigurăm partidul nostru drag şi Comitetul său Central, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, că vom lupta cu entuziasm şi energie neslabă pentru a traduce în viaţă istoricele hotărîri ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, în vederea desăvîrşirii socialismului în ţara noastră, pentru realizarea măreţelor sarcini ale celui de al doilea an al planului de şase ani, pentru împlinirea cauzei păcii şi securităţii internaţionale.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român şi Comitetul său Central!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Română!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

liste din Octombrie. Uniunea Sovietică, fîurită în focul acestei măreţe revoluţii, întîmpina aniversarea ei prin noi victorii pe tărîmul construirii comunismului. Numai în ultimii 15 ani producţia industrială a Uniunii Sovietice a crescut de 6 ori. Uniunea Sovietică a întrecut toate statele capitaliste din Europa şi se îndreaptă cu paşi repezi spre primul loc din lume în ce priveşte volumul producţiei industriale. Mari realizări a obţinut agricultura sovietică. Producţia ei globală a crescut în ultimii 8 ani cu 50 la sută. Creşte neîntrerupt nivelul de trai al oamenilor sovietici, se îmbunătăţesc condiţiile lor de muncă şi de viaţă.

Impresionantele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul cucrierii Cosmosului, ca şi în alte ramuri ale ştiinţei şi tehnicii, unde ea a cucerit înfrîntatea pe soara mondială, stîrnesc admiraţie în întreaga lume.

Aceste victorii Uniunea Sovietică le datorează conducerii leniniste, ferme şi înţelepte a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partid a cărui activitate constituie o pildă înesfîrşitoare şi un înalt îndreptar pentru toate partidele marxist-leniniste din lume. (Aplauze puternice).

Mari realizări în domeniul dezvoltării economiei, culturii, ridicării nivelului de trai au obţinut şi celelalte ţări ale lagărului socialist. Aceste rezultate reflectă uriaşele progrese ale socialismului în epoca inaugurată prin Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. Ele sînt urmate cu profundă simpatie de oamenii muncii din toate ţările, constituind cel mai puternic argument în favoarea ideilor socialismului şi comunismului.

Nu este deloc împlîntor că oamenii de stat, economişti, presa din ţările capitaliste se preocupă atît de intens în ultimii ani de datele comparative ale evoluţiei economice în lumea capitalistă şi în lumea socialistă. Tot mai des s-au fac auzite din lagărul capitalist mărturisiri şleite privind victoriile pe care le reprezintă lumea socialistă în întrecerea paşnică cu capitalismul şi care demostrează în faţa întregii lumi superioritatea orînduirii socialiste. (Aplauze).

Luptînd pentru avîntul continuu al economiei noastre naţionale, contribuind la înflorirea patriei noastre scumpe, la fîurirea unor stîmberi materiale şi culturale a întregului popor, fiecare dintre noi contribuie în acelaşi timp la creşterea puterii de atracţie a ideilor socialismului, la afirmarea superiorităţii socialismului asupra capitalismului. În acelaşi timp, succesele noastre, ca şi ale tuturor popoarelor lagărului socialist, constituie un aport la înfrîngerea forţelor păcii în întreaga lume.

Tovarăşi,

SINTEM ÎNDEPTATI TI SA PRIMIM CU ÎNCREDERE PERSPECTIVELE EVOLUTIEI VIETII INTERNAZIONALE. CREŞTEREA CONTINUA A FORTELOR PACII ESTE O LEGE A EPOCHI CONTEMPORANE. ÎN LUPTA ÎNTRE FORTELE PACII ŞI ALE RĂZBOIULUI, VICTORIA VA FI DE PARTEA FORTELOR PACII! (Aplauze).

POPOARELE TĂRILOR SOCIALISTE VAD CHEZASIA PRINCIPALA A ACESTEI VICTORII ÎN CONTINUA ÎNTĂRIRE ŞI CONSOLIDARE A UNITĂŢII ŞI COEZIUNII DE NEZDRUNCINAT A TĂRILOR LAGARULUI SOCIALIST, SUB STEAGUL ATOTBIRUITOR AL MARXISM-LENINISMULUI. (Aplauze puternice).

ÎN STRÎNSA UNIRE CU CELELĂLE TĂRI ALE LAGARULUI SOCIALIST, ALĂTURI DE TOATE STATELE ÎUBITOARE DE PACE, TARA NOASTRA VA CONTINUA SA MILITEZE PENTRU ÎNSANĂTOŞIREA VIETII INTERNAZIONALE. PENTRU UN CLIMAT DE DESTINDERE ŞI COLABORARE PAŞNICA ÎNTRE POPOARE. PENTRU STATONICIREA UNEI PACI TRAINICE ÎN LUME — CAUZA SCUMPA A TUTUROR POPOARELOR! (Aplauze puternice, îndelung repetate, ovatii. Asistenţa se ridică în picioare).

Moţiune

Nol, reprezentanţii oamenilor muncii din toată ţara, intrunţi în Capitala patriei noastre, ascultînd expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările celei de a XV-a sesiuni a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, ne exprimăm adevăzarea deplină şi caldă aprobare faţă de activitatea delegaţiei Republicii Populare Române la această sesiune.

Întregul popor român, care a urmărit cu profund interes solii ţării la Organizaţia Naţiunilor Unite, şi a fost permanent cu toată inima alături de el, dă o înaltă apreciere activităţii delegaţiei ţării noastre, care s-a achitat cu cinste de misiunea încredinţată. Delegaţia Republicii Populare Române, condusă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, exprîmînd în modul cel mai deplin aspiraţiile de pace şi hotărîrea poporului român de a-şi aduce contribuţia la victoria cauzei păcii, a militat împreună cu delegaţiile celorlalte ţări socialiste şi ale altor ţări iubitoare de pace pentru rezolvarea celor mai importante probleme internaţionale, pentru îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale.

Actuala sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, cea mai însemnată sesiune din istoria acestei organizaţii, la care au participat numeroase delegaţii conduse de şefi de state şi guverne, a reflectat creşterea prestigiului internaţional de care se bucură Uniunea Sovietică şi celelalte ţări ale lagărului socialist, largul ecou pe care iniţiativele şi politica lor de pace îl au în masele populare de pretutîndeni.

Poporul român împărtăşeşte întru totul poziţia delegaţiei ţării noastre, care a acordat sprijin deplin propunerilor făcute de tovarăşul N. S. Hruşciov, şeful guvernului sovietic, cu privire la dezarmarea generală şi totală, lichidarea sistemului colonial şi la alte probleme internaţionale importante, propuneri care corespund în-

Activitatea delegaţiei R. P. Române la O.N.U. — expresie a voinţei ferme de pace a poporului român

Tovarăşi,

În cadrul activităţii sale la Adunarea Generală delegaţia noastră a precizat public poziţia Republicii Populare Române faţă de principalele probleme internaţionale actuale în cîvintarea ţinută în cadrul discuţiei generale, în intervenţiile rostite în şedinţa plenară şi în Comitetele Adunării Generale, în contactele stabilite cu celelalte delegaţii, precum şi în declaraţii făcute organelor de presă.

Umăr la umăr cu delegaţiile Uniunii Sovietice şi ale celorlalte ţări socialiste, delegaţia noastră a dus o acţiune perseverentă şi continuă pentru a face cunoscută şi a clarifica poziţia ţărilor socialiste şi pentru a se adopta măsuri practice, care să contribuie la rezolvarea constructivă a marilor probleme internaţionale nerezovalabile.

Propunerile prezentate spre examinare Adunării Generale de către guvernul român cu privire la „ACŢIUNI PE PLAN REGIONAL ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂŢIRII RELAŢIILOR DE BUNĂ VECINĂTATE ÎNTRE STATE EUROPENE A PARTININD UNOR SISTEME SOCIAL-POLITICE DIFERITE” şi cu privire la „MĂSURI PENTRU PROMOVAREA ÎN RÎNDURILE TÎNETULUI A IDEILOR PĂCII, RESPECTULUI RECIPROC ŞI ÎNTELEGERII ÎNTRE POPOARE” s-au bucurat de o apreciere pozitivă.

Ideea unor aranjamente regionale de pace şi securitate a fost susţinută nu numai de R. P. Română şi de celelalte ţări socialiste, dar şi de Ghana, şi de alte ţări din Asia şi Africa.

În cîvintarea sa în cadrul dezbaterii generale, ministrul Afacerilor Externe ale Greciei, dl. Averoff, a declarat că apreciază intenţiile guvernului român şi a adăugat că propunerea română „conţine unele elemente utile cu care în principiu am fi de acord”.

Acordul acesta de principiu nu merge însă prea departe, întrucît reprezentantul guvernului grec se declară împotriva înfăptuirii practice a unei zone de pace, liberă de arme nucleare şi arme rachetă în regiunea Balcani. Invocînd argumentul că „dezarmarea generală, care este răspunderea primordială a marilor puteri, constituie singurul răspuns posibil şi realist la orice idee şi la orice propunere de dezarmare regională”.

Ne găsim astfel în faţa unei situaţii curioase.

Atunci cînd ţările socialiste insistă pentru dezbaterile şi adoptarea

Poporul nostru sprijină din toată inima politica de pace a partidului și guvernului



Oamenii muncii din țara noastră au primit cu profundă satisfacție cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, la adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară. În fotografia de față: aspecte de ieri după amiază de la gospodăria agricolă de la avut loc audii colective în fața aparatelor de radio. Foto: MIHAIL POPESCU

În fața aparatelor de radio

Parcă nici n-a știut când a urcat treptele scării ce duce spre camera lui, Le-a sărit două cîte două, a deschis ușa și a intrat în buclă aparaturii de radio.

Vesela a aflat-o jos, în incinta căminului studențesc.

— Ai auzit Stama? Se transmite la radio cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Si iată-l acum pe studentul Stama Sotri de la Facultatea de Energetică la Institutul Politehnic ascultînd cuvintele conducătorului iubit. Si-a scos din buzunar un carnet și cu un creion, își notează pașii din cuvintele. Dar la urma urmei filele carnetului sînt inu-

tile deoarece cuvintele rostite își găsesc drum spre inima lui și cu toată ființa încordată, urmărește cu emoție fiecare vorbă, fiecare frază. Studentul de astăzi a fost pînă nu demult muncitor la termocentrala Sîngeorgiu de Pădure. Peste puțin timp va fi inginer. Muncitorul Stama Sotri ascultă. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej vorbește despre lupta forțelor păcii și progresului la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. pentru ca pacea să triumfe în lume, pentru ca forțele negre ale războiului să fie pînă la urmă învinse.

Stama Sotri se gîndește. Se gîndește la expunerea tovarășului Gheorghe

Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. care a aprobat sarcinile planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961. Se va începe construcția unei noi termocentrale la Luduș, a hidrocentralei de pe Argeș... În curînd va lucra poate și el acolo și odată cu arma științei ce și-o însușește acum, va ști să minuiască cu strășnicie „armele păcii”.

„La radio se aud cuvintele conducătorului iubit. Și în cuvintele acestea este și vrea ne strălucim de pace a tinărului muncitor care va fi inginer, a celui de mii de linieri din patria noastră.”

D. TABACU

Năzuința cea mai arzătoare

Electricianul Ion Ghițulescu lucrează la „Grivița Roșie” din 1920. A trăit ani grei de lipsuri și obida. A trecut prin focul eroicelor lupte din 1933, prin grozăviile ultimului război mondial. Însă de mai bine de 16 ani are o altă viață. O viață fericită, luminată, înfrumusețată de marile realizări pe care poporul nostru, condus de partid, și l-a creat cu propriile lui mâini. Și la locul lui de muncă, ca altele milioane de oameni din patria noastră, Ion Ghițulescu a realizat părticica lui în această măreață operă pe care o construim — socialismul.

Ieri, după terminarea cursului de la

universitatea populară, electricianul și în același timp deputatul Ion Ghițulescu a rămas să asculte împreună cu tovarășii săi transmisia prin radio din sala Palatului R.P.R. de la adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară, la care a vorbit tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. În jurul orei 18, sala de conferințe a clubului „Grivița Roșie” a devenit neîncăpătoare. Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej despre activitatea delegației țării noastre la cea de-a 15-a sesiune a O.N.U., a fost ascultată cu deosebit interes de cei prezenți în sală.

— Noi am fost tot timpul alături de delegația țării noastre la cea de-a 15-a sesiune a O.N.U. — ne spune tova-

rașul Ghițulescu — deoarece pentru înțelegerea noastră, instaurarea unei păci trănice este năzuința cea mai arzătoare.

Am simțit ieri în mijlocul cîferiștilor de la Grivița acest mare adevăr. Pentru că în anul viitor să se ridice cît mai multe blocuri ca cele de peste drum de club, pentru ca Ion Ghițulescu și alții să poată învăța la universitatea populară ori să-și poată desfășura activitatea de deputați, pentru ca Grigore Butucescu și echipa sa să obțină în continuare noi succese de seamă în muncă, ei toți, întregul nostru popor are nevoie de pace.

ELENA PAVELESCU

În lunca Prutului

Pe poarta gospodăriei de stat Brateș din Raionul Gălați sosește mereu autocamioane încărcate cu porumb ca aurul, cațofi, bidoane cu lapte, legume. Se strînge rodul muncii depusă în timp de un an.

Cit vezi cu ochii pe aici nu era pe vremuri dect apă și stufăriș. Abia în anii puterii populare a apărut pămîntul mînos. S-a făcut un mare dig care a oprit apele Prutului să mai inunde, s-au făcut presăcări și s-au putut valorifica vreo 16.000 ha. de pămînt. Numai gospodăria Brateș are vreo 7.000 ha.

Se înserează. Peste tot s-au aprins luminile electrice. Cei mai mulți dintre muncitori se îndreaptă spre club.

Unii citesc, alții joacă șah. Dar iată că la radio se anunță adunarea reprezentanților oamenilor muncii din toată țara. Toți au devenit atenți, se strîng în jurul aparatului.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și-a început expunerea. Glasul său este ascultat cu adîncă emoție. Din atenția încordată a celor de față, din scurtele cuvinte pe care le schimbă în șoaptă, se desprinde aprobarea unanimă față de întreaga activitate depusă de delegația țării noastre la cea de-a XV-a sesiune a O.N.U.

Fiecare cuvînt al șefului delegației române la sesiunea O.N.U. întărește tot mai mult convingerea celor prezenți în sală că forțele păcii au devenit astăzi de neînving. A-

plauze spontane, puternice au marcat sfîrșitul cuvîntării.

Ion Hristea, mecanic agricol, a spus apoi:

— Gîndurile și năzuințele noastre au fost înfrînte în cuvîntarea ce tocmai am ascultat-o.

Ascultîndu-l pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a adăugat tractoristul Costică Enăchescu, noi muncitorii gospodăriei de stat din Brateș aprobăm din inimă expunerea strălucită ce ne-a înfățișat-o și asigurăm partidului că, alături de întregul popor, vom participa prin întreaga noastră activitate la lupta pentru victoria ideilor păcii și socialismului.

L. BASSERO
correspondentul „României Libere”
în Regiunea Galați

Sport

Olimpiada de șah

LEIPZIG (prin telefon). Echipa R. P. Romine a obținut un nou succes în finala Olimpiadei de șah. Continuînd ieri dimineața partida de întrerupere din întîlnirea cu reprezentativii R. D. Germană, Drimer și Iuliu Szabo au învins pe Uhlman și Golz. În urma acestor rezultate, scorul final al meciului R.P.R.-R.D.G. este de 3-1 în favoarea jucătorilor noștri. După rundă a cincea formația noastră a acumulat 10 puncte și a sălăit, în clasamentul celor mai bune echipe din lume, la U.R.S.S. 15 puncte, II S.U.A. 13 puncte, III Iugoslavia 11 puncte, IV-V R.S. Cehoslovacia și R.P.G. 10,1/2 puncte, VI-VII R.P.R. și Argentina 10 puncte.

● RIO DE JANEIRO 2 (Agerpres). — Comisia de organizare a campionatelor mondiale de volei a stabilit calendarul turneului final care se va desfășura între 3-14 noiembrie, la Rio de Janeiro, pe baza sportivă Maracanzinho, cu o capacitate de 30.000 de locuri. Federația internațională de volei a hotărât ca rezultatele înregistrate în preliminarii să rămîna valabile și pentru turneul final. De pildă echipa R. P. Romine va fi considerată învingătoare cu scorul de 3-1 în fața echipei R. P. Polone, și nu va mai susține cu aceasta o nouă întîlnire.

Turneul final al campionatului mondial masculin se va deschide la 3

Știri

noembrie cu meciul U.R.S.S.—S.U.A. La 4 noiembrie vor avea loc întîlnirile R. P. Romine—Japonia; R. P. Polonă—R. S. Cehoslovacia; Brazilia—Franța; R. P. Ungară—Venezuela.

● Miercuri s-a desfășurat la Cluj în filința restaurant de la hotel dintre echipele Știința Cluj și C.S.M.S. Sălaj conținînd prima rundă a campionatului categoriei A. Fotbaliștii clujeni au terminat învingători cu scorul de 3-1 (1-0) prin punctele realizate de Marcu Ivanescu și Mateișanu. Unicul gol al înșenilor a fost înscris în minutul 89 de Avasilhoiștea care a transformat o lovitură de la 11 m.

INFORMAȚII

dr. V. K. R. Rao a ținut la Casa oamenilor de știință din Capitală o conferință de specialitate.

La tragerea Pronoexpres din 2 noiembrie au fost extrase din urnă următoarele numere:

7 33 28 38 25 15
Numere de rezervă: 2 9
Fond de promisi: 503.550 lei.

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Discuțiile din Adunarea Generală a O. N. U. în legătură cu plingerea Cubei împotriva S. U. A.

NEW YORK. — 2 (Agerpres). — La 1 noiembrie a fost convocată pentru a doua oară sesiunea plenară a Adunării Generale la care a continuat discuția problemei cu plingerea guvernului Cubei împotriva agresiunii pregătite contra acestei țări de Statele Unite să fie înaintată Adunării.

Luînd primul cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., V. A. Zorin, a declarat că Statele Unite au demonstrat că desconsideră complet Adunarea Generală.

Caracterizînd poziția Statelor Unite, V. A. Zorin a declarat că ele vor să obțină o aminare, să cîștige timp pentru a înfăptui măsurile elaborate de Pentagon privind pregătirea și traducerea în viață a unei intervenții militare directe în Cuba.

Pentru examinarea plîngerii guvernului revoluționar al Cubei de către sesiunea plenară a Adunării Generale s-au pronunțat și delegații Ugariei și R.S. Bielorusie.

Apoi a fost nevoit să ia cuvîntul Wadsworth. Delegatul american s-a eschivat intenționat de a da răspuns la problema principală — dacă guvernul Statelor Unite se obligă să nu întreprindă nici o acțiune care ar pune la dăuna independenței politice și integrității teritoriale a Republicii Cuba.

Luînd apoi cuvîntul reprezentanții R.S. Ucrainene și R. P. Bulgaria au sprijinit cererea guvernului cuban.

Apoi a luat cuvîntul pentru a doua oară ministrul Afacerilor Externe al Cubei, Raul Roa. Reprezentantul Statelor Unite, a declarat ministrul Afacerilor Externe al Cubei, a afirmat că problema cubană nu merită să fie examinată în Organizația Națiunilor Unite. Ca răspuns nu pot dect să spun că dacă există o țară care nu merită să fie membră a O.N.U., aceasta țară este numai S.U.A. care s-au mînjit cu sînge și au încălcat toate principiile fundamentale ale Cartei Organizației Națiunilor Unite. Guvernul cuban a ridicat în fața Adunării Generale o problemă de viață sau de moarte, nu numai pentru Cuba ci și pentru principiile O.N.U. Cuba deține numeroase dovezi incontestabile că guvernul imperialist al S.U.A. a săvîrșit împotriva ei acțiuni agresive.

Raul Roa a cerut țărilor mici să se gîndească că și ele pot fi amenințate în viitor și să se solidarizeze cu Cuba.

După scurtele observații ale delegatului Birmaniei care a declarat că va vota pentru propunerea Cubei, a fost pus la vot amendamentul Cubei la raportul Comitetului General în care se propune ca plingerea guvernului revoluționar al Cubei împotriva intențiilor agresive ale S.U.A. să fie prezentată spre examinarea sesiunii plenare a Adunării Generale. Amendamentul a fost sprijinit de 29 de delegații (Albania, Albania, Bulgaria, Birmania, R.S. Bielorusie, Cambodgia, Ceylon, Cuba, Cehoslovacia, Etiopia, Ghana, Guinea, India, Indonezia, Irak, Libia, Mali, Maroc, Nepal, Nigeria, Polonia, România, Arabia Saudita, R.S. Ucrainene, Ungaria, U.R.S.S., R.A.U., Yemen și Iugoslavia). 18 delegații s-au abținut de la vot. (Bolivia, Camerun, Republica Africa Centrală, Republica Ciad, Congo (cu capitala la Brazza-

Delegația guvernamentală a R. P. Romine a părăsit Havana

HAVANA 2 (Agerpres). — Corespondența specială: După o vizită de 12 zile în Cuba, delegația guvernamentală a R. P. Romine, condusă de tov. Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului, a părăsit Havana îndreptîndu-se spre patrie.

A fost semnat un comunicat cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări, un acord comercial și un protocol de colaborare tehnico-științifică.

La aeroportul Rancho-Boyer, din apropierea capitalei Cubei au venit să ureze drum bun delegației R. P. Romine Cepero Bonilla, ministrul Comerțului din Cuba, Carlos Martineș, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, funcționar al Ministerului Afacerilor Externe, reprezentanți ai autorităților locale.

O delegație economică guvernamentală romină a sosit la Copenhaga

COPENHAGA 2 (Agerpres). — La 1 noiembrie a sosit la Copenhaga delegația economică guvernamentală a R. P. Romine condusă de Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei. La aeroport delegația a fost întîmpinată de V. H. Hoelgaard,

din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcului, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost de față I. Dobrolov, înscărcinatul cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Un eveniment important în viața Laosului

VIETIANE 2 (Agerpres). — Din inițiativa a 24 de persoane reprezentînd diferite partide politice și organizații de masă din Laos la 1 noiembrie în capitala Laosului a luat ființă „Comitetul pentru pace, neutralitate, unitate națională și unificare”. Prințul Savanna Fumma și prințul Sufavangone au fost numiți președinți de onoare al Comitetului. Ca președinte al Comitetului Central al acestei organizații a fost ales Feng Fong Savan, fost președinte al Adunării Naționale, iar ca vicepreședinte a fost ales Quinim Folsena, conducătorul delegației guvernului

regal laofian la tratativele cu reprezentanții Partidului Neo Lao Haksat. Din Comitetul Central mai face parte căpitănuul Kong Le, conducătorul loviturii de stat de la 9 august și Nuhak Fumsavan, membru al partidului Neo Lao Haksat.

Participanții la sesiunea de constituire a Comitetului au dat publicității un apel adresat poporului laofian în care chemă pe toți oamenii cîștiți din Laos să se opună cu hotărîre intervenției străine în Laos și să lupte pentru pace, neutralitate și unitate națională.

Nixon implicat într-un scandal financiar

NEW YORK 2 (Agerpres). — După cum s-a anunțat la Washington a izbucnit un scandal financiar în care este amestecat vicepreședintele Nixon și care, după cum se crede, va aduce neplăceri candidaturii republicane la președinție în ultimele zile ale campaniei electorale.

Zilele acestea ziaristul Drew Pearson, a relatat într-un articol publicat în ziarul său.

Deși din punct de vedere strict comercial acest împrumut constituie o afacere vădit „nerezonabilă”, Pearson declară că el a fost cîștigat de către Nixon pentru a-l ajuta să obțină diferite privilegii din partea guvernului. Dar pentru a camufla rolul vicepreședintelui în această afacere în întreaga corespondență privitoare la „împrumut”, cancelaria lui Nixon de la Washington era denumită „Orient” sau „Secția orientală”.

La 1 noiembrie ziarul „NEW YORK POST” a publicat un interviu al contabilului Philip Reiner din Los Angeles, care a fost membru al consiliului de administrație pentru supravegherea activității acestor restaurante și magazine ale lui Donald Nixon după ce acesta a dat faliment cu toate că a obținut „împrumutul” din partea lui Hughes. Reiner a confirmat acuzația adusă de Pearson și a relatat alte amănunte noi.

—

Noi trupe vest-germane în Franța

PARIS 2 (Agerpres). — Încă 3.000 de soldați ai Bundeswehrului vor sosi la 3 noiembrie în lagărele militare Mourme. Ion și Sissone în conformitate cu acordul încheiat între Paris și Bonn cu privire la acordarea de baze militare și lor vest-germanilor pe teritoriul Franței.

Comitetul pentru apărarea păcii din departamentul Ain a dat publicității o declarație în care caracterizează sosirea trupelor vest-germane în Franța drept o înfrîngere adusă populației și a minirilor celor care au căzut în luptă împotriva fascismului. Comitetul cere populației să proclame ziua de 3 noiembrie — cînd urmează să sosească noile contingente ale Bundeswehrului în Franța — zi de doliu.

—

În câteva rînduri

● Ansamblul de cîntece și dansuri al Fortelor Armate ale Republicii Populare Romine a dat ultimul său spectacol la Berlin în cadrul turneului său de 14 zile în R. D. Germană (A.D.N.).

● Leonid Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a trimis lui Klement Vorosilov medalia de aur „Secera și ciocanul”. Ordinul Lenin și Diploma Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. prin care i se conferă titlul de Erou al Muncii Socialiste, pentru înalte merite față de Partidul Comunist și statul sovietic. (TASS).

● Ieri a avut loc sub președinția reprezentantului Uniunii Sovietice cea de-a 262-a sesiune a conferinței celor trei puteri cu privire la încheierea experimentelor cu arma nucleară. (TASS).

● La Hamakua a fost dat publicității un comunicat comun al guvernelor Republicii Mali și Republicii Democratice Vietnam cu privire la stabilirea de relații diplomatice între cele două țări, la rangul de ambasadori. (Ag.).

● Comandantul suprem al Forțelor armate unite ale N.A.T.O. în Europa, generalul N. Jastad, a anunțat că, între 1 noiembrie și 15 decembrie a.e. va avea loc manevra de scutură jurată al forțelor armate unite ale N.A.T.O. din Europa. (F.P.).

● La 1 noiembrie, în ziua Hah Al-Jihad din Tunis a avut loc un miting în cadrul căruia s-a celebrat victoria în care au participat mii de persoane. Mitingul a fost organizat de Biroul Politic al Partidului „Neo-Destour” și de organizația națională tunisienne. (TASS).

● Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat a respins declarația făcută de primul ministru englez, Macmillan în Camera Comunelor că submarinere americane care își au baza în Scoția nu pot trece la acțiuni militare fără consultări preliminare cu Londra. (Ag.).

● În ultimile 48 de ore la Managua (Nicaragua), autoritățile polițienesci ale dictaturii Somoza au arestat sute de oameni. Străzile orașului sînt năruite atît ziua cît și noaptea de unități militare. (Prensa Latina).

● La 2 noiembrie s-a sîcuis Oloya Ymaguti în vîrstă de 17 ani, care la 12 octombrie l-a asasinat pe Asanuma, președintele Partidului Socialist din Japonia. (Reuters).

● Robert Tredgold, înlocuitorul principal al Federației Rhodesiei și Nyassalandului și-a dat demisia în semn de protest împotriva introducerii în țară a unei legi draconice care învestește guvernul cu puteri dictatoriale în scopul înăbușării oricărei opoziții în țară. (Reuters).

● La 1 noiembrie în Chile s-a înregistrat un puternic cutremur. Oscilațiile ale scoarței terestre s-au înregistrat în regiunea orașelor Concepcion și Valdivia care au fost distruse în anii a.e. de serie de puternice cutremure. (U.P.I.).

VIE ACTIVITATE

PE ȘANTIERUL DE LA GOVORA

În cîteva secții au început probele tehnologice

Muncitorii, tehnicienii și inginerii care lucrează pe șantierul fabricii de la Govora s-au angajat ca la 7 Noiembrie a.e. să dea în producție noua fabrică de sodă caustică. În aceste zile premergătoare marii sărbători lucrările sînt mai intense ca oricînd. Astfel, echipele de sudori au terminat cu o lună mai înainte de vreme asamblarea decantatoarelor, spălătoarelor și caustificatoarelor. Aici se desfășoară acum probele tehnologice. La secția de evaporare s-a terminat instalarea celor 9 evaporatoare cu 45 de zile mai înainte. În fruntea întrecerii ce se desfășoară șint montorii Vasile Dancu, Marin Buciuc și maistrul Dumitru Vasu.

Prin munca neobosită a constructorilor guvernului în ultimele 6 luni s-au montat la fabrică de sodă caustică 5.500 tone utilaje, ceea ce a creat premergător angajamentului de a da primele tone de sodă caustică în cîntea zilei de 7 Noiembrie.

Un nou „Tren al prieteniei” a plecat în Uniunea Sovietică

Miercuri seara a plecat din Capitală spre Uniunea Sovietică un nou „Tren al prieteniei”, organizat de Consiliul regional A.R.L.U.S. și O.N.T. Carpați. Participanții la această călătorie vor vizita orașele Kiev și Moscova și vor asista la marea demonstrație a oamenilor muncii din Moscova cu prilejul celei de-a 43-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. (Agerpres).